

Málna

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 23. szám, 2019. június 7.

Mikor újra bejött hozzám, mintha törölték volna a beszélgetést a fejből. Évek mentek el így. Nekem meg ketyegett a biológiai órám. Féltem, hogy bedarál a nagymutató. Benyúlok a combom alá, már jó meleg a műanyag. Nyílik az ajtó, az asszisztens engem szólít, a szívem ott dobog a torkomban. Próbálom lenyelni, hogy visszakerüljön a helyére, de nem megy. Mesélem a tüneteim, közben az jár a fejemben, hogy valami baj lehet velem, mert az nem lehet, hogy egy kis élet lakik bennem. Talán rákom van. Egy daganat elzárja a méhem kijáratát, ezért nincs vérzésem. Azt sem tudom miről beszélek, de elhiszem magamnak. Felfekszem az asztalra, kedves a doktornő, nyugtat, lazuljak el. Gratulálok, ez bizony egy kisbaba. Nem daganat? Mosolyog, nem. Mutatja az ultrahangot. 18 milliméter, akkora, mint egy málna. Eszembe jut a gyümölcs édes íze.